

Bůh v Třebovicích promlouvá z billboardů.

„SLYŠELI, ŽE ON ŽIJE!“ Okolo nápisu s tímto poselstvím projížděli řidiči a cestující tramvaje č. 4 po Martinovské ulici celý duben. Objevil se na Velikonoce na billboardu u odbočky do historické části Třebovic a za jeho vylepením stojí místní farní společenství. Reklamní plochu nedaleko benzinky využívá farnost od prosince loňského roku. Denně okolo ní projedou tisíce aut a přes dvě stovky tramvajových spojů. Boží slovo začalo skrže billboardy promlouvat ve veřejném prostoru na začátku adventu. „Ať se vaše srdce nechvěje a neděsí...“ hlásal poutač citát z Janova evangelia během tvrdého nárazu druhé vlny pandemie. V zimním šeru vyčuhoval ze sněhu bílý billboard s Ježíšovými slovy z Matoušova evangelia „Co vám říkám ve tmě, povězte na světle“ a postní dobu provázelo uspěchané řidiče poselství žalmisty „Jen v Bohu se ztiší duše má“. Kdo billboardy neviděl přímo u cesty, mohl je zahlédnout alespoň na Instagramu nebo Facebooku farnosti Třebovice, která je na sociálních sítích velmi aktivní. A nejen tam.

Farní billboard s poselstvím

Billboardy s biblickými citáty se neobjevily v Ostravě poprvé. Před několika lety se křesťanské poselství zjevovalo na reklamní ploše nedaleko křižovatky Nová Ves Vodárna ve směru na zastávku Svinovské mosty. „Byly tam citáty z Bible. Slyšel jsem, že za tím prý stálo společenství rodin z farnosti Ostrava-Přívoz,“ vzpomíná třebovický farář P. Lukáš Engelmann na své první setkání s reklamou na víru a křesťanské hodnoty v místech, kde je člověk běžně nepotkává. Doba pandemie Covidu se stala příležitostí, jak prázdné reklamní plochy nedaleko kostela podobně využít. Otec Lukáš si říkal, že když nemůžeme hlásat v kostele, hlásejme mimo něj – a začal společně s pastoračním asistentem Martinem Brodáním vymýšlet „reklamní slogany“ ve formě poselství, která mají hlubší význam. „Veřejný prostor se tak stal místem, kde se lidé místo nějakého komerčního sdělení mohli potkat s Božím slovem, nad nímž se aspoň krátce můžou zamyslet,“ vysvětluje svůj záměr. Velikonoční poselství na přelomu dubna a května vystřídal billboard s propagací příměstského tábora, který farnost na

létu připravuje. „Tábor děláme již osmým rokem a vždycky se rychle obsadí. Zájem je velký – a to nejen od věřících, ale i sympatizantů. Jde nám o to, abychom vytvářeli v lidech pozitivní pohled na církve a na společenství, která ji vytváří,“ dodává otec Lukáš.

Pravidlo 10 %. Místo pro 20 lidí

Kontakt na webové stránky farnosti nebo facebookové stránky se na billboardech objevoval společně s povzbudivým poselstvím celý půlrok. Fotky nových billboardů po jejich vylepení sdílel také na farní Instagram. A měly úspěch. „To je skvělé. Snad poprvé něco říkající billboard. Hustý! Cool evangelizace. Moc krásné...“ těmito komentáři reagovali na jednotlivá poselství uživatelé Instagramu, kteří sledují posty farnosti Ostrava-Třebovice. Aktuálně jich je 327. To je počet lidí, o kterém mohli v posledních měsících otec Lukáš a farní vikář otec Jacek Domaňski, který ve farnosti vypomáhá od ledna 2019, skutečně jen zbožně snít. Limit 10 % míst k sezení totiž znamenal v této farnosti jen dvacet lidí v kostele. Ve farnosti, kde na nedělní mši svatou chodíva okolo 330 účastníků, se musel vymyslet systém, jak místa v kostele v čase pandemie spravedlivě rozdělit. „Se sobotní mší s nedělní platností a dvěma nedělními bohoslužbami jsme mohli

nabídnout místa jen 60 lidem,“ dodává farář. Koordinovat zájemce o účast na mši svaté se stalo úkolem pro pastoračního asistenta Martina. Na případnou druhou vlnu pandemie se farnost připravila během letního uvolnění opatření. Podařilo se vytvořit databázi kontaktů na jednotlivé rodiny a farníky, s nimiž mohli duchovní komunikovat elektronickou poštou nebo telefonicky. Adresář s kontakty na cca 320 farníků pak využili při obsazování volných míst na nedělní bohoslužby. „Pastorační asistent jim telefonoval a zapisoval zájemce, kteří se bohoslužby zúčastní. Většinou kapacitu naplnilo pět až šest rodin na jednotlivou mši. Rodina, která měla při mši svaté zadaný úmysl, nahlásila, kolik pozve lidí, a zbytek

Od ledna 2019 působí ve farnosti farní vikář P. Jacek Domaňski. S farářem Lukášem Engelmannem se během velikonočního třídní podělil o bohoslužby, které bylo možné v tyto dny vyjmečně sloužit dvakrát.

Foto: <http://www.farnosttrebovice.cz/>

Farnost žije a ani Covid zde čas nezastavil

se doplnil o další zájemce,“ vysvětluje systém udělování míst v kostelních lavicích otec Lukáš. Klíčem k naplňování povolené kapacity byla také snaha nabídnout účast na mši svaté postupně všem farníkům. Všichni ji ale nevyužili. S farností však kontakt neztratili ani ti, kteří zůstali doma nebo byli hospitalizováni. Bohoslužby sledují online a online také přispívají na finanční potřeby farnosti. Dary mohou poslat na účet farnosti nebo skrze QR kód. Ve vysílání bohoslužeb budou v Třebovicích pokračovat i po jarním uvolnění, dokud bude zájem. Ani nová pravidla nedovolí kostel naplnit tak, aby se do něj všichni farníci vešli. S příchodem jara však může část věřících prožívat mši svatou mimo zdi kostela. Aby vše dobře slyšeli i ti, co postávají na hřbitově, se postará pořádný reproduktor.

MANA až do schránky

„Doba covidová“ přinesla řadu omezení a zákazů. Již rok jsou paralyzována různá farní společenství, kterých v Třebovicích působí hned několik. Přesto se však leccos podařilo. Například nepřestal vycházet farní měsíčník MANA. Ani během loňského jara, kdy byly dveře kostela zcela zavřené. „Dubnové a květnové číslo ochotní členové pastorační rady rozvázeli po městě a házeli do schránek lidem, na které jsme měli kontakt. Kdo koho znal, tomu časopis přinesl. Společně s časopisem jsme jim donesli i velikonoční přání,“ vzpomíná na loňské jaro otec Lukáš Engelmann. Tehdy se stal také jako psycholog členem krizového týmu, jenž nabídl svůj čas lidem, kteří potřebovali o nečekané krizi s někým hovořit. „Měl jsem tak jeden telefonát denně. Někdy i dva. Teď je telefonátů méně. Jeden za týden. Celá ta situace je jinde než před rokem. Tehdy měli lidé úzkost z nové situace, dnes někteří trpí tím, že už to celé trvá dlouho, a chybí jim setkávání s druhými,“ říká kněz, který by si také přál, aby se mohli lidé vrátit do kostela, začít se opět scházet ve společenstvích a být spolu na různých farních akcích. „Taky bych se už rád vrátil do normálu, ale uvědomuji si, že se nejde vrátit do toho, co bylo. Život pokračuje dál a bude jiný. Například vnímám, že jsme teď daleko více přítomní ve virtuálním prostoru než předtím. To přijímám jako dar této

Uspořádat nějakou akci pro více lidí bylo v nouzovém stavu nemožné. Velkopáteční křížovou cestu stejně jako bohoslužby streamovali mladí farníci na sociálních sítích.

Foto: <http://www.farnosttrebovice.cz/>

doby. Ale osobní kontakt to nenahradí,“ dodává otec Lukáš.

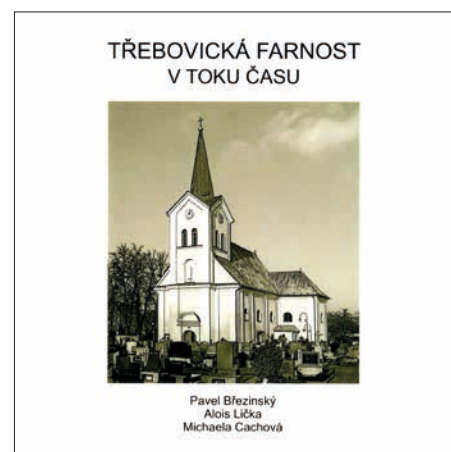
12. pěší pouť na Svatý Hostýn

První farní aktivitou, kterou bude možné v rámci platných regulí již nyní v květnu zrealizovat, bude pěší pouť na Svatý Hostýn. Májové putování má ve farnosti již dvanáctiletou tradici. „Obvykle vyrážíme z Valašského Meziříčí. Chodíme přes Lázy a Troják. Je to asi 33 kilometrů. Letos bude pouť kratší, protože nemůžeme přespát v poutním domě jako v minulých letech. Proto v 15.00 h budeme mít v bazilice mši svatou a pak musíme stihnout poslední vlak, který pojedje z Bystřice pod Hostýnem do Ostravy,“ popisuje plánovanou akci farář. „Farníci pší v kostele modlitební úmysly, které během cesty čteme a na které se modlíme růženec. Po pouti je dostane naše farnice, vozičkářka Kačka Kapicová, která se za ně pak celý rok modlí a obětuje své bolesti,“ dodává otec Lukáš.

Třebovická farnost v toku času

Čas, který se jako by na jaře loňského roku zastavil, využili farníci v Třebovicích k tomu, aby se ohlédli nazpátek a zavzpomínali na minulost. Během roku 2020 tak vznikla publikace s názvem „Třebovická farnost v toku času“. Autory knížky mapující historii farnosti a jednotlivých duchovních, kteří ji v uplynulých staletích vedli, jsou Pavel Březinský, Alois Lička a Michaela Cachová. Úvodní slovo napsali biskup Martin David, současný duchovní správce P. Lukáš Engelmann a starosta František Šichnárek. „Žijeme nějakou realitu farnosti tady a teď. Ale na čem vlastně, to dnešní“ stavíme?“ ptá se v úvodu publi-

kace otec Lukáš a zamýšlí se nad generacemi, které nám předcházely. „Kolik času uběhlo od událostí prvních řádků této knihy? Při četbě si člověk uvědomuje, čeho byl náš kostel svědkem – kolika nepokojů a rozvrátů, ale i poutí, oslav a svátků. Kolik lidí zde zakoušelo Boží blízkost i možnost setkat se s druhými. Ale také, kolik z nich do našeho kostela chodilo se strachem, obavami o svou budoucnost a o životy svých blízkých,“ dodává farář ke knize, která mapuje historii farnosti a kostela, který byl v Třebovicích postaven v roce 1738.

Dějiny této městské části jsou však ještě starší a souvisejí s existencí místního panství s tvrzí Beneše z Kravař a později barokního zámku, který dnes již neexistuje. Autoři knihy se zaměřili na osudy jednotlivých duchovních správců od ustanovení samostatné farnosti v roce 1906 až po současnost. Medailony jednotlivých duchovních doplňují informace z kroniky farnosti a vzpomínky pamětníků. Vše je okrášleno, zvýrazněno fotografiemi z dávné minulosti, ale i z posledních let a měsíců. Snímek z 1. sv. přijímání z podzimu loňského roku čtenářům bude i po letech připomínat nezbytnou výbavu v pandemii. Chlapci si k slušivému obleku stejně tak jako děvčata k bílým šatům nemohli doma zapomenout látkovou roušku. Jednou budou děti na tento svůj významný den vzpomínat podobně jako letití pamětníci na události z konce 2. světové války. Důležitost zaznamenávání momentů z našich životů, které přetrvávají generace, vyzdvihuje také otec Lukáš. „Osobní vzpomínky se nakonec stanou bohatstvím, které nám nikdo nevezme.“

Pavel Siuda